

Oud vel

Reclame, daar baal ik nou werkelijk van
want net als ik denk dat het nog wel kan
komt er zo'n geheel frisse en gladde meid
die uiterst serieus verkondigt: 't is tijd
om aan rimpels en kraaienpootjes te werken
Leeftijd gaat tellen en ZIJ kan het merken

Huidmechanisme wordt op peil gebracht:
't vernieuwt, 't verjongt en het verzacht
Rimpels maken vaak een markante kop
maar daar valt een modern mens toch niet meer op?
Ze vertellen me een beetje over zijn of haar leven,
de menselijke oneffenheden die zo'n uitstraling geven

Ik ben het waard, u toch ook
om rimpelig te worden als een oud "spook"?!

Terry van Lierop
Februari 2001

Obstakel

Nou ik alleen
ik ben al groot hoor
Vol enthousiasme
grijpt hij zijn fiets

Kijk mijn vlag eens wapperen
kabouter Plop op m'n fietsbel
zo'n mooie kleuren
... verder ziet hij niets

Hij kijkt achterom:
wat staat mama te roepen
Oh jeee een man met een hond
Waarom moest die
dààr nou net poepen
Zijn fietsje glijdt weg
Hij landt op zijn kont

Kom op zegt mama
probeer nog eens
Nu lukt het vast
je had zo'n plezier

Makkelijk praten
maar 't is wel mijn kontje
Morgen misschien
dan ben ik vier!

Terry van Lierop
Mei 2001

Een nieuwe relatie

Na twintig jaar was 't over en uit:
onze relatie liep al lang voor geen meter
Soms moet je afscheid nemen, dat is
voor beide partijen achteraf beter

Ik ging een nieuw maatje zoeken in de stad
keek rond in winkels en op straten
informeerde, las, woog af
de voors en tegens der kandidaten:

te snel, te degelijk of te saai
Soms boden ze mij hun diensten aan
voor te veel geld of was ik te kritisch
Ik zuchtte ervan; hij moest toch bestaan?

Een advertentie in de krant
bracht eind'lijk uitkomst voor mijn knagen
Ja, de date was zo gemaakt
en binnen het uur lag hij in mijn wagen

Voor zijn rollerbrakes bezweek ik,
zijn naam is "Sirius": dat deed me wel iets
Het is wel een Belg, maar toch ben ik trots
op mijn nieuwe hybride-fiets!

Karin Vossen
17 augustus 2001

Aubade aan chocolade

Chocola, o chocolade
blokje voor blokje ga je heen
als mijn wereld ineen stort
plak jij de chaos weer aaneen

Chocola, o chocolade
geen behoefte aan chips of seks
bevangen door woest borrelende hormonen
voel en ben ik soms een heks

Chocola, o chocolade
kick voor smaakpapillen, rust voor mijn gemoed
kilo's kleven aan de billen
cholesterol piekt in mijn bloed

Chocola, o chocolade
alsjeblief laat me niet alleen
in deze roodgekleurde dagen
help me door m'n cyclus heen

Terry van Lierop
12 oktober 2001

Impressie

Italië
vakantie
overvloed
grote steden
autowegen
mooi, moe

maar dan
weer thuis
overvloed
onkruid

therapie
schoffelen
opruimen
tot rust komen
verwerken

tijdens en na
overvloed
wijn, plezier
tevreden
weer hier

Peter Masee
juni 2001

Griepje

Weer een lange dag is begonnen
een dag vol *Margrieten* hetgeen mij niet lokt
Ik beid mijn tijd maar in mijn pyjama
van flanel (blauw-wit geblokt)

Moederkloekend en zorgelijk wacht ze,
mijn duster (*Hema*, medium, geel)
De regen, mijn wekker, ze wachten op antwoord:
kleed ik me aan of is het te veel?

Ik beid mijn tijd maar in mijn pyjama,
de keuken die haal ik na moeizaam gesjok
'k Maak kruidenbouillon; da's lekker, vooral
in mijn *Unox Cup a Soup* mok

Voetstappen op het balkon: de buren
Mijn hoofd gonst zo raar is zo licht, oh ik m'òet
haar zien op tv, gelukkig daar is ze:
Ophra!!! nu komt alles wel goed

En terwijl mijn maag en de *Maggi*
door hun conflict worden opgeslokt
beid ik mijn tijd maar in mijn pyjama
van flanel (blauw-wit geblokt)

Karin Vossen
25 februari 2001

De wederik bloeide

De wederik bloeit
en kat maakt poes het hof
eerst likt hij zichzelf
daarna haar oren schoon
en zij, behaagziek als ze is,
geniet met oogjes dichtgeknepen

De wederik bloeit
en kat vindt er zijn schuilplaats
geen wonden om te likken
enkel verlamming
ziek van schreeuwende pijn
onbegrip en angst gloeien in z'n ogen

De wederik bloeit
en kat zet wankele stapjes
likt zijn kaalgeschoren rug
waar stalen draden
zijn wervels en waarde behouden
schuwte blijft in zijn ogen bewaard

En kat maakt poes weer het hof
eerst likt hij zichzelf
daarna haar oren schoon
en zij, zij beiden genieten
met dichtgeknepen ogen

het was in de tijd
dat de wederik bloeide

Annie Kessels
13 juli 2001

Ringelstaartje

Gisteren liep ik door het bos
en kijk wat zag ik daar:
twee piep piepkleine keuteltjes
heel dicht bij elkaar

Ze lagen tegen een eikenblad,
je kon ze nèt nog zien
Nieuwsgierig pakte ik 't blad,
daaronder lagen er wel tien!

Het was rond en plat en met een gaatje:
ik zocht het op in vaders kast
Want daar zou 'k toch moeten vinden
van wie of wat dit keuteltje was

Ik kon mijn ogen niet geloven:
het was verdwaald, kwam van de maan!
Meegebracht door ruimtevaarders
dus hier heel erg ver vandaan

Wanneer het pik pikdonker is
dan moet je heel goed kijken
Want ringelstaartjes: je ziet ze niet
maar heel misschien wél onder eiken

Anja Masee
April 2001

Nocturne

De middagwarmte flauwt
langs zandgele muren

Luisterstil, temidden van alles,
luidt een nocturne
het voorspel van de avond in

Onbelemmerd laat hij
zijn oren masseren
door deze dromerige klanken
uit ontsloten ramen

Zwaar ruikt de zuiverheid

Anje Masee
Februari 2001

“Aanhalingstekens”

Ik heb me enigszins verdiept
in tekens en in taal
Maar het woordenspel blijft onvermoed
omdat ik steeds maar weer verdwaal

De lettergrepen, letterklanken
ze hebben je in een houten greep
Want rijmelarij of echt wat dichten:
daarin zit ‘m nu de kneep

Woordentekens zijn ook belangrijk:
een vraagteken of leg je de klemtoon verkeerd,
een uitroepteken of “aanhalingstekens”
wanneer het een schrijver is die je citeert

En steeds maar weer opnieuw proberen
of het loopt met de ritmiek
een gedicht moet in je oren klinken
als symfonische muziek

Anja Masee
januari 2002

Ik zou wel eens willen weten

Ik zou wel eens willen weten waarom zijn de mensen zo moe?

Omdat het een moeilijke strijd is en er nog nauwelijks tijd is.

Waar zijn wij veilig, waar kunnen wij nu nog naar toe?

Daarom zijn wij mensen zo moe.

Ik zou wel eens willen weten waarnaar zijn de mensen op zoek?

Naar daden van vriendschap en vrede, een wereld van rust en van rede,
in eenheid verbonden en vrij van tweedracht en vloek.

Daarnaar zijn wij mensen op zoek.

Ik zou wel eens willen weten waarom hebben mensen nog lief?

Ondanks triest en tragisch vergissen kan men elkander niet missen.

Lief en leed delen biedt toekomst en warm perspectief.

Daarom hebben mensen nog lief.

Ik zou wel eens willen weten waarom zijn de mensen zo sterk?

Ze zullen zich blijven verzetten, onrecht en lijden beletten.

De schouders er onder, vol hoop gaan wij samen aan 't werk.

Mensen, daarom zijn wij zo sterk.

(openingslied WinterPoëzieAvond 15 januari 2002)

(tekst: SKO, melodie: lied Jules de Corte)

De wederik

De wederik kwam op bij het ochtendgloren
samen met het eerste licht
Hij werd uit de aarde geboren
zijn stamper op de zon gericht

Dikke hommels landden er op
vertrokken met stuifmeel op hun kop
Bonte vlinders kwamen aangezweefd
en ze vroegen heel beleefd:
“Mogen wij van uw mede drinken?
Wij zullen op uw gezondheid klinken!”

Toen het avond werd was de wederik moe
Hij vouwde schielijk zijn blaadjes toe
Gaf anderen vreugde in het leven,
daarvoor zijn leven doorgegeven

An Cuijpers
Juli 2001

Geluk

Elk mens wil het geluk wel pakken
als hij daarvoor maar een grijphand had
Zo'n klein geluk om naar te snakken,
om te bewaren als een schat

Soms krijg je het geluk cadeau
hoeft niet te grijpen, het komt zó:
als er op je dak een lijster fluit
of in je tuin komt een tulpje uit
of heldere kleinkinderstemmen
Dàt geluk zou je vast willen klemmen

Als je maar zo'n grijphand bezat

Maar het leven leert een sterveling
Dat het geluk kwam en weer ging
Je kunt er altijd weer van dromen
dat het misschien terug zal komen

An Cuijpers
Augustus 2001